

President de la Generalitat. José Montilla va tenir divendres una intensa jornada a les comarques gironines. Va inaugurar, acompanyat del conseller Joaquim Nadal, l'autovia de Vidreres a la costa d'Alou, va mantenir una trobada amb empresaris empordanesos i amb alcaldes de la mateixa comarca a l'Escala per finalment visitar el museu de l'Anxova i el d'Empúries. Acabada la jornada, va rebre el director del Diari de Girona, Jordi Xargayó.

«El Govern espanyol té una visió no ja centralista, sinó madrilenyista de l'Estat»

JORDI XARGAYÓ

DIARI DE GIRONA, 22.06.08

Visitar divendres les ruïnes d'Empúries era com estar a la mateixa Grècia un dia de juliol passejant per l'Acròpolis o per Micenes. Calor sufocant per a tothom, menys per a José Montilla, que va mantenir en tot moment el seu aire impassiu i tranquil.

P. El vermell és un senyal de perill. Ho són les línies vermelles de Joan Puigcercós?

R. L'important és el Pacte d'Entesa i el seu full de ruta, que és el pla d'acció de Govern. Els apunts que ha fet ERC estan continguts tant en el pacte com en el pla d'acció. La preocupació respecte al futur de l'Estatut i el seu desplegament o l'objectiu d'assolir un acord de finançament satisfactori o l'aposta decidida pel nivell educatiu propi són temes perfectament compartits per les tres formacions que donen suport al Govern.

P. El pacte és renegociable?

R. Quan es negocia un tema per a quatre anys no és renegociable. El que sí hem de fer és una avaluació. Quan s'arriba a l'equador de la legislatura és necessària una avaluació que pugui servir per donar una nova empenta a tots els temes que figuren en el Pacte d'Entesa.

P. Tem que ERC hagi de fer algun gest en el Govern per satisfer el seu sector crític?

R. Això els ho hauria de preguntar a ells. Jo del que estic convençut és que ERC, i ho han explicitat molt clarament el seu president i el secretari general, ha reafirmat l'aposta pel Pacte d'Entesa i per l'acció d'aquest Govern.

P. El va amoïnar més el congrés d'ERC que el que tindrà el PSC el proper mes de juliol?

R. El congrés d'ERC a qui ha preocupat més és als seus dirigents. A tots ens preocupa el resultat del nostre congrés, tot que no hi ha una disputa respecte al lideratge. Un congrés avalua la tasca dels últims anys i fixa objectius.

P. I quins objectius es marcarà el PSC en el seu congrés?

R. Són moments de problemes econòmics i de dificultats per als ciutadans, les empreses i també les administracions. Cal fer una aposta decidida per treballar per aquest país, perquè Catalunya sigui un sol poble, avui de 7,3 milions d'habitants, per garantir la cohesió social i territorial apostant per una economia més competitiva i diversificada. Això vol dir infraestructures, recerca i millora de l'educació.

P. El conseller Castells ha qüestionat l'estabilitat del Govern. Ho comparteix?

R. El conseller Castells no ha qüestionat l'estabilitat del Govern. Ha fet una reflexió en el sentit que les coses sempre són millorables. Aquesta observació és compartida per molta gent. Les coses sempre es poden millorar

P. Li demanen molt sovint que pacti amb CiU?

R. Això es va produir després de les eleccions. Ara no. I no vol dir que no hi hagi sectors que desitgin aquest pacte. És una altra cosa.

P. Aquesta setmana s'han complert dos anys de l'aprovació de l'Estatut en referèndum. No s'ha avançat gaire.

R. S'ha avançat, però de manera insuficient. El desplegament s'està produint a una velocitat i un ritme que són millorables. És veritat que fa dos anys, però també és cert que durant els primers sis mesos no es va poder executar res perquè teníem eleccions catalanes. I després hem tingut les municipals i les generals. Durant els períodes electorals, tothom té altres prioritats. S'han constituït les comissions bilaterals, s'han produït traspassos, s'ha avançat en altres i en tenim diversos discutint-se. S'han establert acords molt importants, com el de les inversions de l'Estat. Aquest any, gràcies a això, l'Estat invertirà més que mai a Catalunya. Això és desplegament de l'Estatut. També tenim molt avançat el tema d'immigració i inspecció de treball. Estem treballant en els temes de rodalies i aeroports. I hem començat un tema fonamental, el finançament. Podíem haver anat més ràpids, però la valoració global és positiva.

P. Quan es tancarà el finançament?

R. Esperem que en els propers dos mesos, però l'objectiu és que entri en vigor el 2009.

P. Què hi guanyarà Catalunya?

R. Més recursos, que sigui més just, més transparent i que ens doti de més autonomia en la gestió dels nostres recursos.

P. I s'aconseguirà?

R. Estem treballant perquè sigui possible.

P. Quan es va reunir a la Moncloa amb els dirigents autonòmics del PSOE, tenia la sensació d'estar sol davant del perill?

R. No.

P. El van entendre?

R. Uns sí i uns altres no tant. No tothom defensa els mateixos interessos. No es pot recriminar a ningú que defensi els interessos del seu territori. A mi, abans que tot, em toca defensar els de Catalunya. Sol davant del perill, no, però crec que va servir per deixar molt clar que el finançament es començava a discutir amb l'objectiu de tancar un acord com més aviat millor i sobre la base que el sistema vigent era insuficient, injust i poc transparent. Cal recordar que dies i setmanes abans fins i tot hi havia qui especulava que no era el moment de negociar el finançament. Vaig quedar moderadament satisfet d'aquesta trobada.

P. En la negociació del finançament s'entén més bé amb Francisco Camps (PP) que amb algun dirigent socialista?

R. Es pot donar, i de fet es dona, que puc tenir alguna coincidència amb algun president del PP i discrepàncies amb alguns socialistes. I al revés, que algun president socialista tingui més coincidències amb algun president del PP que amb el de la Generalitat.

P. Per què durant anys Catalunya i València, amb moltes coses en comú, han estat tan distanciades?

R. Hem viscut una etapa d'una confrontació política molt dura i d'una crispació molt important especialment a l'entorn de l'elaboració i

aprovació de l'Estatut. A mi no m'agrada mirar el passat. Si hi ha condicions, entre veïns ha d'haver-hi col·laboració i entesa en projectes que poden ser d'interès general. No només el finançament. Penso en les infraestructures i el corredor mediterrani.

P. Parla sovint amb Francisco Camps?

R. Sovint no. El vaig tractar més quan jo era ministre.

P. Què li sembla que Òmnium Cultural vulgui plantar cara al Constitucional?

R. Respecto les iniciatives de la societat civil. Ara bé, estic convençut que el TC, que certament no està en el seu millor moment, declararà constitucional el nostre Estatut.

P. Catalunya està cada cop més allunyada d'Espanya i Espanya de Catalunya?

R. El procés de l'Estatut, amb les campanyes injustes contra Catalunya, amb grups i mitjans que van alimentar la catalanofòbia, va comportar un creixement de la desafecció de Catalunya respecte d'Espanya i d'alguns sectors d'Espanya respecte a Catalunya. El que s'ha de veure és si és un procés irreversible o no. Jo crec que no, si tots fem el que toca. Ho ha de fer Catalunya, però també la resta d'Espanya. Això vol dir actuar amb lleialtat, desplegar l'Estatut i acordar el finançament. I una relació de més confiança, generositat i lleialtat. No estic parlant només amb el Govern d'Espanya. També amb altres governs veïns.

P. Hi ha només dos ministres catalans i escassíssims càrrecs a la segona o tercera línia de l'administració de l'Estat. Catalunya té poc poder a Madrid?

R. És molt difícil que hi hagi més alts càrrecs catalans. Hi ha socialistes catalans que han tingut ofertes per anar a Madrid i no les han acceptat. No som els únics. També andalusos i d'altres llocs. Ara, hi ha uns governs autonòmics forts i hi ha menys incentius per anar a l'administració central, des del punt de vista de la promoció política, de la retribució, de l'aspecte familiar. Ja no són els anys vuitanta. Això no és bo.

P. El poder real és a Madrid.

R. No. El poder està cada cop més repartit, però això vol dir que l'administració central es conforma cada cop més amb alts funcionaris de Madrid que tenen una visió madrilenya d'Espanya, quan Espanya és molt més plural. Aquesta és una assignatura pendent que té el Govern espanyol de veure com és capaç de modificar aquesta tendència, que no és bona ni per a l'administració central, que s'empobreix, ni per al conjunt d'Espanya, perquè acaba tenint una visió no ja centralista, sinó madrilenyista. I no parlo de futbol.

P. Hipoteques, infraestructures, aigua, educació, crisi econòmica, etc. són temes que preocupen els ciutadans. Mentrestant, alguns polítics del PSC estan amoïnats per no tenir grup parlamentari a Madrid. S'incrementa la distància entre els polítics i la societat?

R. No. El PSC i la seva direcció estan preocupats per les infraestructures, l'educació. Hi estem treballant. Aquest matí (divendres) jo he inaugurat un tros d'autovia entre Vidreres i Llagostera, la setmana passada una autovia entre Reus i Alcover. Ens preocupen les infraestructures. També la recerca i l'educació i per això estem elaborant la Llei d'educació. Ens preocupa la situació de les famílies i la marxa de l'economia. L'altre que m'ha comentat són temes més anecdòtics i més propis del període

precongressual en el que també toca parlar dels temes del partit. Segurament preocupen menys la societat. Amb això, vostè té raó

P. Ha assimilat la classe política catalana que l'actual Catalunya no té res a veure amb la de fa només 10 anys i que l'arribada d'un milió d'immigrants ha transformat el país en matèria educativa, sanitària i, fins i tot, lingüística?

R. Hi ha de tot, però crec que la majoria de la societat i el Govern de Catalunya en són conscients. L'oposició, o una part de l'oposició, també. Ha tingut un impacte en els serveis bàsics, de caràcter universal i gratuïts que prestem, com l'educació i la sanitat, o serveis socials com la dependència i l'habitatge. Si hi ha hagut aquest increment tan important de la població en tan poc temps sense grans problemes de cohesió social és en gran part que som conscients d'això i que estem posant les mesures adients.

«L'ascens del Girona ha passat a un segon pla la preocupació pel bàsquet»

P. Com va anar el sopar de dijous amb Maragall?

R. Bé. Era un sopar d'amics per parlar de la posada en marxa d'aquesta fundació que és una excel·lent iniciativa. És una malaltia encara molt desconeguda sobre la qual es necessita fer molta recerca. Afecta cada dia més persones, entre altres coses, perquè vivim més anys.

P. Què farà avui Espanya contra Itàlia?

R. Espero que guanyar.

P. Ha felicitat Girona pel seu ascens a Segona A?

R. Directament el seu president, no, però sí alguns gironins. Avui (divendres) he parlat amb alguns alcaldes sobre aquest tema. Em dóna la sensació que l'ascens del Girona ha fet passar a un segon pla la preocupació per la situació de l'equip de bàsquet. Aprofito el Diari de Girona per felicitar els socis i els seguidors del Girona FC.

P. Surt poc vostè a TV3?

R. Veig poc la televisió. No tinc temps. Ho sé més per comentaris que em fa la gent.

P. No li preocupa sortir poc?

R. No és un tema excessivament rellevant. Si ho diu per una referència que vaig fer al Parlament, doncs és veritat, ara el President no surt a TV3 per inaugurar un semàfor. Tampoc inauguro semàfors.

P. Per què el Govern català ha donat 6,2 milions d'euros des de 2005 a una entitat anomenada Plataforma Pro Seleccions Esportives?

R. És per unes funcions que estan recollides en el nostre Estatut, la promoció internacional de les entitats esportives catalanes.

“Serà aquest Govern el que retornarà el cabal ecològic als Rius”

P. Com podrà atendre la petició d'ajut que li ha formulat l'alcaldesa de Salt per la immigració?

R. En poblacions amb un percentatge tan alt d'immigrants com Salt és allà on tenen sentit inversions com la Llei de barris. O l'esforç addicional

en matèria educativa. Aquesta petició me la va fer mentre inauguràvem un institut d'educació secundària. Estem treballant també per millorar les instal·lacions educatives del municipi i els programes de cohesió social. Ara, això no canviarà que Salt tingui de l'ordre d'un 40% d'immigració. Haurem de veure també l'impacte que té la desacceleració de l'economia i la destrucció de llocs de treball en general a la societat i especialment en la immigració.

P. Fins ara, la immigració ha contribuït al creixement econòmic dels últims anys. En la conjuntura actual, pot ser un problema quan encara no hi ha hagut temps d'assimilar l'arribada de tants nousvinguts?

R. En part sí. No ens enganyem. Les dades apunten que prop d'un 40% de les persones que han incrementat les llistes d'atur són immigrants. Això és així. El que cal és posar en marxa diferents mesures, amb els instruments que tenim les administracions, que són limitats, en situacions com aquestes, que ni tan sols són crisis catalanes o espanyoles. Ara no es pot ni devaluar la moneda, ni actuar sobre els tipus d'interès. Malgrat això s'ha de fer el possible per incentivar el manteniment de l'activitat econòmica per ajudar a transformar el nostre model cap a noves activitats amb més valor afegit i amb ocupació de més qualitat. Estava cantat que el sector de la construcció residencial baixaria. Ha arribat de la manera més imprevista, mitjançant una crisi financera provocada per les subprime americanes, però crec que tenim bases sòlides per remuntar. Estem millor que en les crisis de finals del 92 i molt millor que en la dels anys vuitanta.

P. Per què no als transvasaments i es manté el del Ter?

R. Una cosa són els nous i una altra els que fa més de 40 anys que estan funcionant. Ara sí que, amb la tecnologia que hi ha, no cal fer-ne de

nous. Les solucions ja s'estan desenvolupant perquè el nostre país tingui aigua i no hagi de dependre de si plou o no. Són un conjunt de mesures, les dessaladores, comptar menys amb els recursos de les conques internes, aigua reutilitzada, aprofitar els aqüífers i els recs, més estalvi. Tot això és la suma de la nova cultura de l'aigua. També interconnexió de les conques internes. Això permetrà que els rius tinguin un cabal que fa anys que no tenen. Serà amb la política que estem excutant, serà aquest Govern el que retornarà el cabal ecològic als rius, entre ells el Ter.

P. És un missatge de tranquil·litat als regants del Ter?

R. Amb l'entrada en funcionament l'any que ve de la desaladora i d'altres mesures, ja no s'haurà d'utilitzar tanta aigua del Ter.

P. Ara que l'aeroport de Girona funciona i Aena hi destina importants inversions, és el moment de plantejar el traspàs o convé no tocar res?

R. Són compatibles les dues coses. Nosaltres aspirem a gestionar els aeroports que alguns anomenen secundaris, però un que té cinc milions de passatgers és ja molt important. Parlant amb responsables polítics del sud de França em deien que Toulouse no rep tants passatgers. L'important és que es facin les inversions, però al mateix temps també podem demanar el traspàs.